

عنوان مقاله:

ارتباط فراوانی استیوپروز، استیوپنی و عوامل موثر در کاهش دانسیته استخوانی در بیماران مبتلا به برونشکتازی (غیر سیستیک فیبروزیس) پایدار در شهر قزوین در سال های 1395-1393

محل انتشار:

نوزدهمین کنگره پژوهشی سالانه دانشجویان علوم پزشکی کشور (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

غلامرضا عزیزی - استادیار، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

عرفان ترابی - پزشک عمومی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران.

علی امامی - دانشجوی پزشکی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران.

رامین سامی - استادیار، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران.

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: برونشکتازی، ضخیم شدگی غیر طبیعی دیواره و اتساع برونش های مرکزی و متوسط است که ناشی از چرخه معیوب عفونت ترانس مورال و التهاب با واسطه رها سازی میانجی ها می باشد. استیوپنی و استیوپروز دو عارضه ای هستند که در این بیماری رخ می دهند. ارتباط استیوپنی و استیوپروز با این بیماری را فقط دو مطالعه بررسی کرده بودند. هدف ما از این مطالعه، بررسی بیماران مبتلا به برونشکتازی غیر سیستیک فیبروزیس از نظر میزان استیوپنی و استیوپروز در شهر قزوین می باشد. مواد و روش ها: این مطالعه تحلیلی مقطعی از سال 1393 تا سال 1395 در سه مرکز فوق تخصصی ریه در شهر قزوین انجام شد. تمام بیماران مبتلا به برونشکتازی در این 3 سال که شامل 53 نفر بیمار مبتلا به برونشکتازی (غیر سیستیک فیبروزیس) بودند، وارد مطالعه شدند. مشخصات دموگرافیکی مانند سن، جنس، قد و وزن بیماران و اطلاعات مربوط به دانسیته استخوانی ستون فقرات و ران جمع آوری شد. سپس اطلاعات وارد نرم افزار SPSS (نسخه ی 20) شد و برای تحلیل داده ها از تی تست و مجذور کای استفاده شد. رگرسیون لجستیک برای تعیین عوامل موثر بر کیفیت زندگی بیماران با کنترل عوامل مخدوش کننده استفاده شد. آلفا برابر با 0/05 در نظر گرفته شد. یافته ها: میانگین سنی بیماران شرکت کننده در مطالعه بدون استیوپنی و استیوپروز $39/4 \pm 8/4$ و در گروه افراد مبتلا به استیوپنی $42/7 \pm 13/8$ و استیوپروز $55/6 \pm 10/6$ بود. در بررسی دانسیته ستون فقرات، 22/6% بیماران در رنج نرمال بودند و به ترتیب 35/8% و 41/5% مبتلا به استیوپنی و استیوپروز بودند. در بررسی استخوان ران، 26/9% نرمال و 51/9% و 21/2% به ترتیب مبتلا به استیوپنی و استیوپروز بودند. ارتباط معنا داری بین سن و میزان کاهش دانسیته استخوانی بدست آمد ($p= 0/001$). همچنین ارتباط معناداری بین جنس مونث، نمایه توده بدنی بالا و تعداد دفعات exacerbation با میزان کاهش دانسیته استخوانی وجود دارد. ($P < 0/05$). نتیجه گیری: مطالعه ی ما همانند دو مطالعه صورت گرفته، نشان داد که کاهش دانسیته استخوان در بیماران مبتلا به برونشکتازی، عارضه نسبتا شایعی می باشد. شیوع برونشکتازی و کاهش دانسیته استخوان با افزایش سن و جنسیت زن افزایش می یابد. غربالگری مناسب و به دنبال آن درمان مناسب سبب افزایش دانسیته استخوان در این بیماران می شود. پیشنهاد می شود مطالعاتی پیرامون جلوگیری از بروز این عارضه صورت گیرد و راهکارهایی ارایه شود.

کلمات کلیدی:

برونشکتازی، استیوپروز، استیوپنی، دانسیته استخوان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/810011>

